

ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
Readiness of Undergraduate Students in Business Computer Program
of Sisaket Rajabhat University towards to AEC Labour Market

พนิดา พานิชกุล¹
Panida Panichkul

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Business Computer Major, Faculty of Business Administration and Accounting, Sisaket Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประชากรของงานวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 – 3 จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.50 สำหรับความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับ “มาก” โดยนักศึกษามีความพร้อมด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุด (อยู่ในระดับมาก) รองลงมาคือความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (อยู่ในระดับมาก) และมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษน้อยที่สุด (อยู่ในระดับน้อย) สำหรับการให้ความรู้ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับตลาดแรงงานในเขตประชาคมอาเซียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจและมหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษามากขึ้น จะช่วยให้นักศึกษาพร้อมต่อการเข้าไปทำงานให้กับสถานประกอบการที่อาจต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

คำสำคัญ: ความพร้อมของนักศึกษา, ตลาดแรงงาน, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Abstract

This research aims to study of Readiness of Undergraduate Students in Business Computer Program at Sisaket Rajabhat University towards AEC Labour Market. The population consists of 100 undergraduate students in 1st, 2nd, and 3rd year from Business Computer Program. The 80 samples were selected by random sampling. Data were collected using the questionnaire. The statistics using to analyze data were frequency, mean, percentage, and standard deviation. The results revealed that the most of samples are male, 2nd year students, and GPA was between 2.00 and 2.50. The readiness of students

towards AEC Labour Market was at a high level. The first was readiness of students in computer skill, second was in ASEAN literacy, and the last was readiness in English language skill. The most of students agreed with education on AEC labour market of the university at a high level and most of the respondents could learn and develop by themselves at a high level. The Business Computer Program and University should manage learning activities to improve English language skill which help the students ready to work with company using English language in communications.

Keywords: students' readiness, labour market, AEC

บทนำ

กลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศไทย คือ การกำหนดทิศทางไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 จุดกำเนิดเบื้องต้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) หรือปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) ซึ่งมีการลงนามเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 จากผู้แทน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ และประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นจุดกำเนิดอาเซียน หรือ “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South east Asian Nations)” โดยสาระสำคัญของปฏิญญาอาเซียนในสมัยนั้น กล่าวถึงความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การเกษตร อุตสาหกรรม การคมนาคม และการยกระดับรายได้รวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมการศึกษา และได้มีการขยายสมาชิกเพิ่มขึ้น อีก 5 ประเทศ ได้แก่ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และ กัมพูชา ซึ่งจากการรวมตัวของประเทศสมาชิกดังกล่าวข้างต้น ทำให้อาเซียนมีสมาชิกรวม 10 ประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2542 ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความร่วมมือเฉพาะด้าน โดยเฉพาะในเรื่องการยกระดับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การคุ้มครองและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน

และความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง ประชาชนชาวอาเซียน เพื่อปลูกจิตสำนึกในการความเป็นอาเซียน (ASEAN Awareness) จากการกำหนดทิศทางไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนี้ สถานศึกษาควรตระหนักถึงศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษาว่ามีความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือไม่ เนื่องจากศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะบ่งบอกถึงความพร้อมเพื่อการแข่งขันในสังคมอาเซียน ดังนั้น สถานศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน โดยการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจถึงการเตรียมความพร้อมด้านศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษา เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาประเทศเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนี้ ถือเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการแข่งขัน ด้านการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ และด้านสาขาวิชาชีพ รวมถึงแรงงานที่มีฝีมือ เนื่องจากมีข้อตกลงเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกได้อย่างเสรี ดังนั้น อาจทำให้แรงงานบางสาขาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากประเทศสมาชิก เดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทย ส่งผลทำให้เกิดความสูญเสียทางด้านจำนวนตำแหน่ง งานของคนไทย ดังนั้น สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางวิชาการและวิชาชีพต่างๆ เพื่อรองรับการแข่งขันในตลาดแรงงานของประเทศสมาชิกอาเซียน (กรมอาเซียนฯ, 2556)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เน้นการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการพัฒนาบุคลากร และเสริมสร้างสถาบันการศึกษาให้มีมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษาทุกระดับ ให้มีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยการให้ความรู้ และจัดฝึกอบรมด้านทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน และการประกอบอาชีพข้ามพรมแดนอย่างเสรี และจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ซึ่งจัดประชุมที่ ประเทศไทย เน้นการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก ได้แก่ 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน (ASEAN Political Security Community) 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN

Economic Community) 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) ให้บรรลุตาม แผนงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 โดยหัวข้อหลักของการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งนี้ คือ เชื่อมโยงประชาคมสร้างเสริมประชาชน หรือ Enchancing Community Empowering Peoples โดยเน้น ความสำคัญกับการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงการรับมือกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน (กรมอาเซียนฯ, 2552)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียนและเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งทำให้แรงงานในประเทศที่มีค่าตอบแทนต่ำเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศที่มีค่าตอบแทนสูง การเตรียมความพร้อมด้านแรงงานที่ต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ในการทำงาน เช่น ทักษะฝีมือ ความสามารถทางด้านภาษาสากล รวมทั้งทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดให้สูงขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนได้ การศึกษากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่เน้นเรื่องการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุการเป็นประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน โดยสาระของปฏิญญาดังกล่าวได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยให้การศึกษากลายเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนผ่าน 3 เสาหลัก ซึ่งประกอบด้วย การขยาย โอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพทางการศึกษา การดำเนินการวิจัย และการพัฒนาเยาวชน ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือ ASEAN University Network (AUN) โดยก่อตั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ตามมติของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแกนหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค ผ่านทางเครือข่ายมหาวิทยาลัยและ สถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้ว ขณะเดียวกันได้เสนอให้ตั้ง “มูลนิธิอาเซียน” หรือ

ASEAN Foundation เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและนักวิชาการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งผลของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนนี้ จะก่อให้เกิดความร่วมมือทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตร หรือการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างประเทศสมาชิก รวมถึงการพัฒนาความรู้ของนักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น (สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

หนึ่งในเป้าหมายหลักของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ การเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ เพื่อเป้าหมายการนำไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว รวมถึงให้มีการเคลื่อนย้ายการลงทุน เงินทุน ตลอดจน การเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกได้อย่างเสรี นอกจากนี้ ยังมีข้อตกลงของอาเซียนเกี่ยวกับการยอมรับร่วมคุณสมบัตินักศึกษาอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement: MRA) ซึ่งเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับการยอมรับร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องคุณสมบัติของผู้ทำงานด้านบริการใน กลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี โดยวัตถุประสงค์ของข้อตกลงนี้ คือการช่วยให้นักวิชาชีพในประเทศสมาชิกสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียนได้สะดวกมากขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สถานศึกษาคงต้องพิจารณาถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและนักศึกษา การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียนนั้น ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับแรงงานไทย (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน กรมประชาสัมพันธ์, 2558: เว็บไซต์)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากนักศึกษาในกลุ่มนี้จะกลายเป็นแรงงานของประเทศไทยในอนาคต และมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศโดยมุ่งที่จะศึกษาถึงระดับความพร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันจะนำไปสู่การตอบสนองความเป็นไปได้ของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแรงงานไทยให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ และการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 100 คน ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ได้มาแบบสุ่มโดยการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม

แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความพร้อมของนักศึกษา แบ่งเป็นข้อคำถาม 3 ด้าน คือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และความรู้ด้านภาษาอังกฤษ 3) การให้ความรู้ของสถาบันเกี่ยวกับตลาดแรงงานในเขตประชาคมอาเซียน 4) ทักษะด้านการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 5) ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร บทความวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้กำหนดขอบเขตและแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่จะตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ 2) แบ่งส่วนคำถามในแบบสอบถาม จัดลำดับความสำคัญของคำถามในแต่ละส่วน โดยสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมขอบข่ายที่กำหนดไว้ พิสูจน์อักษร และแก้ไขให้ถูกต้อง 3) นำแบบสอบถามไปให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบและรับคำแนะนำ 4) แก้ไขแบบสอบถาม 5) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี จำนวน 30 คน 6) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้ 7) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด

เนื้อหาในแบบสอบถามในส่วนการวัดความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและความครอบคลุม

การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของนักศึกษา ($n = 80$)

ผลรวมระดับความรู้นักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพร้อม
ระดับน้อยที่สุด (0 – 7 คะแนน)	-	-			
ระดับน้อย (8 – 16 คะแนน)	15	18.75			
ระดับปานกลาง (17 – 21 คะแนน)	36	45.0			
ระดับมาก (22 – 26 คะแนน)	22	27.5			
ระดับมากที่สุด (27 – 35 คะแนน)	7	8.75			
รวม	80	100	20.03	5.00	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าความพร้อมของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X} = 20.03$, S.D = 5.00) โดยส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (17 – 21 คะแนน) จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก (22 – 26 คะแนน) จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนนักศึกษาที่มีความรู้มากที่สุด (27 – 35 คะแนน) มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบัน เกี่ยวกับตลาดแรงงานในเขตประชาคมอาเซียน

ข้อที่	ทัศนะของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	สถาบันการศึกษาได้จัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน	4.16	.43	
2	สถาบันการศึกษามีการบรรจุรายวิชาที่เกี่ยวกับอาเซียนไว้ในหลักสูตร	4.19	.59	
3	สถาบันการศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรให้เตรียมพร้อมต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานที่เกิดจากประชาคมอาเซียน	4.27	.61	
4	สถาบันการศึกษามีการจัดอบรมทักษะด้านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาเพิ่มเติม	4.21	.56	
5	สถาบันการศึกษามีการจัดอบรมทักษะด้านคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษาเพิ่มเติม	4.30	.62	
6	สถาบันการศึกษามีป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	3.94	.64	
7	สถาบันการศึกษามีหน่วยงานดูแลงานด้านอาเซียนโดยตรง	4.04	.62	
8	อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน	4.20	.78	
9	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	4.23	.65	
10	อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถแนะนำถึงการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานที่จะเกิดขึ้น	4.20	.53	
รวม		4.17	.61	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบัน เกี่ยวกับตลาดแรงงานในเขตประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อ 5 มากที่สุดคือ “สถาบันการศึกษามีการจัดอบรมทักษะด้านคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษาเพิ่มเติม” ($\bar{X} = 4.3$, S.D = 0.64) รองลงมาคือข้อ 3 “สถาบันมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เตรียมพร้อมต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานที่เกิดจากประชาคมอาเซียน” ($\bar{X} = 4.27$, S.D = 0.61) สำหรับประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือข้อ 6 “สถาบันการศึกษามีป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน” ($\bar{X} = 3.94$, S.D = 0.64) รองลงมาคือข้อ 7 “สถาบันการศึกษามีหน่วยงานดูแลงานด้านอาเซียนโดยตรง” ($\bar{X} = 4.04$, S.D = 0.62)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษา ด้านการเรียนรู้และพัฒนาตน ($n = 80$)

ข้อที่	ทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษด้านการเรียนรู้และพัฒนาตน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	นักศึกษาเห็นศักยภาพและคุณค่าในตัวเองที่สามารถฝึกหัดและพัฒนาตนเองได้ในทุกเรื่อง	4.20	.582	
2	นักศึกษาสามารถคิด วิเคราะห์ และแยกแยะเรื่องต่างๆ ได้เป็นอย่างดี	4.16	.605	
3	นักศึกษามีความมุ่งมั่นและต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่	4.27	.551	
4	นักศึกษาคิดว่าปัญหาคือโอกาสและความท้าทาย	4.18	.612	
5	นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี	4.10	.648	
6	นักศึกษายอมรับฟังข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น หรือคำติชมจากผู้อื่นได้อย่างเต็มใจ	4.39	.584	
7	เมื่อพบว่าตนเองมีข้อบกพร่อง นักศึกษาสามารถปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองได้	4.26	.522	
8	นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมก่อนลงมือปฏิบัติงานเสมอ	4.34	.572	
9	นักศึกษาต้องการความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองเสมอ	4.24	.621	
10	นักศึกษาเป็นผู้ที่ชอบอ่านหนังสือเป็นประจำ	3.90	.773	
	รวม	4.20	.60	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าทัศนะของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ด้านการเรียนรู้และพัฒนาตน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $S.D = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีทัศนะในข้อ 6 “การยอมรับฟังข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น หรือคำติชมจากผู้อื่นได้อย่างเต็มใจ” มากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $S.D = 0.58$) รองลงมาคือข้อ 8 “นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมก่อนลงมือปฏิบัติงานเสมอ” ($\bar{X} = 4.34$, $S.D = 0.57$) สำหรับทัศนะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด คือข้อ 10 “นักศึกษาเป็นผู้ที่ชอบอ่านหนังสือเป็นประจำ” ($\bar{X} = 3.90$, $S.D = 0.77$) รองลงมาคือข้อ 5 “นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี” ($\bar{X} = 4.10$, $S.D = 0.64$)

สรุปผลการวิจัย

แม้ว่าผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุดก็ตาม แต่เมื่อวิเคราะห์ในเชิงลึกแล้วพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ตอบข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปสำนักงาน เช่น Word, Excel และ PowerPoint ได้ดี แต่ด้านการใช้คำค้นเพื่อค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในขั้นสูงเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตรงประเด็น นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังมีทักษะเบื้องต้นถึงปานกลาง แต่ไม่มีทักษะขั้นสูงในการใช้งาน หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนการใช้งานคอมพิวเตอร์ให้กับนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะในขั้นสูงต่อไป และนักศึกษาทำคะแนนวัดความรู้ด้านภาษาอังกฤษได้น้อยที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่ทำคะแนนได้เพียง 3 – 4 ข้อจากทั้งหมด 10 ข้อ แสดงให้เห็นว่าทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อยมาก หลักสูตรสามารถนำข้อค้นพบนี้ไปเป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนให้มีการเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ามีความพร้อมในระดับ “มาก” ด้วยการวัดความพร้อมด้านความรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ กงเติม (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่พบว่าความพร้อมด้านความรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ในผลการวิจัยครั้งนี้ เมื่อจำแนกรายด้านพบว่านักศึกษามีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือด้านอาเซียน และด้านภาษาอังกฤษซึ่งนักศึกษามีความรู้ในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย สะท้อนให้เห็นตรงตามความจริงของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ควรมีคะแนนวัดผลด้านคอมพิวเตอร์เฉลี่ยมากที่สุด สำหรับด้านภาษาอังกฤษนั้นเป็นส่วนที่ต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะในด้านนี้ให้กับนักศึกษา

ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการใช้ความรู้ของสถาบันเกี่ยวกับตลาดแรงงานในเขตประชาคมอาเซียน พบว่านักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก โดยนักศึกษาเห็นด้วยกับสถาบันการศึกษาที่มีการจัดอบรมทักษะด้านคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษาเพิ่มเติมมากที่สุด และมีนักศึกษาบางคนแสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรจัดการเรียนการสอนเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น สะท้อนให้เห็นว่ามีนักศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ พรหมศรียา (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยทุกข้อต่อการให้ความรู้ของสถาบันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น แตกต่างกันที่สถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานีนั้นมีอาจารย์ผู้สอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียนได้มากที่สุด ผลการศึกษาทักษะในด้านการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของนักศึกษายู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรกุล

จิตวัฒนากร และวิโรจน์ หมั่นเทพ (2558) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าการเตรียมความพร้อมของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่เป็นการเตรียมความพร้อมด้านการเรียนรู้และพัฒนาซึ่งอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งสามารถนำไปใช้ศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่ช่วยเพิ่มระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้
2. ควรมีการทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะทำให้ทราบข้อค้นพบได้ว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบ และนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่เน้นปัจจัยด้านนั้นได้
3. ควรวัดความพร้อมด้านความรู้ในภาคปฏิบัติ และด้านเจตคติ เพื่อสะท้อนถึงความพร้อมที่แท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน. (2552). **บันทึกการเดินทางอาเซียน**. กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียน.
- _____. (2556). **ASEAN in Brief สู่ประชาคมอาเซียน 2558**. กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียน.
- ตระกูล จิตวัฒนาการ และวิโรจน์ หมั่นเทพ. (2558, กันยายน-ธันวาคม). การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**. 5(3): 261-269.
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน กรมประชาสัมพันธ์. (2558). **ข้อตกลงยอมรับร่วมในเรื่องคุณสมบัติของนักวิชาชีพอาเซียน**. ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2559 จาก http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=3076&filename=index
- สมใจ กงเต็ม. (2556). **การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**. สถาบันวิจัยและพัฒนา: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **ความร่วมมืออาเซียน-ไทย**. ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2559 จาก http://www.bic.moe.go.th/newth/index.php?option=com_k2&view=item&id=3690:2013-10-17-03-56-03&Itemid=294
- อุษณีย์ พรหมศรียา. (2555). **ความพร้อมของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.